

Stichting
Pro Longo maï
Polanenstr. 79
1013 VS Amsterdam
Tel. 020-68 20 610 / 06 28 45 17 62
giro 314983

Longo maï

Hof Ulenkrug, Stubbendorf 68, D - 17159 Dargun – Tel. (0049) 39959 - 23881

Le Montois, CH - 2863 Undervelier – Tel. (0041) 32 - 4265971

Veeteelt in Europa

Ultieme controle?

We schrijven regelmatig in het Nieuws uit Longo maï over de schade die de industriële landbouw aanricht. Als “agrarische ontwikkeling” wordt de industrialisatie in deze sector met alle middelen doorgevoerd, zogenaamd om de groeiende wereldbevolking te kunnen voeden.

Elke volgende stap van specialisatie van mens, dier en land werkt mee aan deze “maldevelopment”. De veelzijdigheid van een zichzelf respecterende landbouw verdwijnt. De industrie neemt de plaats in en groeit, nu nog meer dan ooit. De scheiding tussen veehouders en plantentelers is gewoonlijk de eerste stap in deze specialisatie. Kijken we naar de industriële en technologische methodes die in beide sectoren worden toegepast, dan zien we grote overeenkomsten. Dezelfde selectiemethodes hebben dezelfde doelen. Er bestaat een onbegrensde wil tot controle van de reproductie en dat gaat ten koste van de natuurlijke voortplanting. Levende wezens worden omgezet in materiaal dat we uiteindelijk kunnen samenvoegen, veranderen, opslaan, afbreken... het enige dat belangrijk is, is maximale productiviteit. Elke vrijheid van handelen of beslissen over de dieren waarvoor de veehouders verantwoordelijk zijn, wordt hen afgenomen.

Chip in de oren

In de EU verplicht een richtlijn van 2004 vanaf dit jaar de houders van schapen en geiten elk dier een chip aan het oor

te geven. Al deze maatregelen versterken een systeem dat mensen in de brede zin van het woord onteigent. In 2015 zal het bezit van niet geregistreerde, mannelijke reproductiedieren van herkauwers worden verboden. Dat is de geschiedenis van de officiële registers voor plantenzaden die in de dierenwereld wordt voortgezet. Er bestaat weliswaar nog geen register voor officieel toegelaten dierenrassen, maar in de praktijk is deze weg al lang ingeslagen, voornamelijk wat betreft pluimvee en varkens. Bij de melkkoelen worden gemiddeld 4 of 5 stieren van het belangrijkste ras Holstein ingezet, die voor het hele land produceren. Deze concentratie veroorzaakt een hele rij neveneffecten en brengt onvermijdelijk talrijke gezondheidsproblemen (BSE, kippengriep, varkenspest, dioxine, ...) met zich mee.

Nieuwe normen

De industrie gebruikt deze ziekten vaak in de strijd tegen kritische stemmen, die pleiten voor meer duurzaamheid. Nieuwe normen worden ontworpen, die door de overheid razend snel worden overgenomen (pasteurisatie en ultrafiltratie van

melk, oneindige analyses, plicht de allernieuwste industriële technologieën te gebruiken, alle mogelijke verboden, etc.). Deze normen en regelingen betekenen enorme hindernissen voor elk kleinschalig bedrijf. We hebben diverse malen gezien dat als het om de gezondheid gaat, de overheid niet lang aarzelt om dwangmaatregelen te verordenen. Dat gebeurde bij de mond- en klauwzweer in Engeland, de kippengriep en bij de vaccinatie tegen de blauwtong. Kleine fokkerijen in Cumbria, Engeland, werden massaal gesloten, huiskippen in de hele wereld verdwenen van het erf. Gedwongen vaccinaties, beslagleggingen van kuddes en dreigingen met duizelingwekkende boetes vonden plaats in Frankrijk, Zwitserland en Duitsland.

Verzet

De reactie van de kant van de veehouders bleef echter niet uit. De vaccinatieplicht tegen een niet besmettelijke ziekte met vaccins waarvan de veiligheid niet genoeg gefest is, heeft een grote protestbeweging teweeggebracht. Bij inenting treden geen ziektesymptomen op, waardoor het onmogelijk wordt dieren te herkennen die van nature tegen deze ziekte opgewassen zijn. Al deze maatregelen zaaien echter ook twedracht onder vakmensen die zonder al die heisa al leiden onder een ver-

armd sociaal leven in hun beroepstak. Maar wij blijven natuurlijk niet hangen in dit geklaag; dat blijkt ook wel uit het taai verzet tegen deze maatregelen. We hebben uiteindelijk geen andere keus dan zo snel mogelijk deze trend van totale en totalitaire industrialisatie van de levensmiddelenproductie tot staan te brengen. In alle hoeken van ons oude Europa vinden we nieuwe, resolute, ongehoorzame, ongemakkelijke en strijdvaardige mensen, die deze agressieve economie afwijzen. Ze zijn op diverse manieren actief in een landbouw die natuur, dier en mens respecteert. Ze schijnen vastbesloten deze absurditeiten van specialisatie niet te verdragen en we rekenen erop

elkaar te zien in Graz, tijdens de bijeenkomst van het Europese netwerk van zaaigoedinitiatieven.

Antoine de Ruffrey

Verschillende maïszaden uit de coöperatie Mas de Granier in de Crau, Zuid-Frankrijk

Oostenrijk Zaaigoedinitiatieven in beweging

Onder het motto „Toekomst zaaien – diversiteit oogsten“ vindt van 25 tot 27 maart 2010 de vijfde Europese bijeenkomst van zaaigoedinitiatieven plaats in Graz, Oostenrijk. Het wordt georganiseerd vanuit de Longo maï-coöperatie Hof Stopar in Karinthië.

In de discussie om het intellectueel eigendomsrecht op zaadgoed zijn de komende twee jaren beslissend. De Europese Unie wil een Europees uniform zaaigoedrecht invoeren. Zullen in toekomst op de zaaigoedmarkt uitsluitend industriële soorten ter beschikking staan, terwijl regionale, traditionele soorten alleen nog in musea en kijktuinen te vinden zijn? Alles duidt erop, dat de zaaigoedconcerns de revisie van het zaaigoedrecht gebruiken om hun macht nog verder uit te breiden. De bestaande EU-richtlijnen voor instandhoudingsoorten bemoeilijken of verbieden al de verbreiding van oude soorten, door geografische en kwantitatieve beperkingen. De laatste jaren is de samenwerking tussen vele Europese zaaigoedinitiatieven gegroeid. De diverse organisaties en verenigingen organiseren zich grensoverschrijdend

onder het motto “Let’s liberate diversity”. Ze verdedigen het boerenrecht, zaaigoed uit eigen oogst te zaaien, te vermeerderen en te verbreiden. Initiatieven uit tien landen hebben alternatieve voorstellen uitgewerkt en willen deze in Graz met iedereen bespreken. Ze willen het netwerk van verzet tegen de nieuwe wetsvoorstellen in Europa versterken. De bijeenkomst vindt dit jaar in Oostenrijk plaats, om de samenwerking met Oost-Europese landen uit te breiden. Natuurlijk is iedereen uitgenodigd die zich interesseert voor dit thema en actief wil worden. Een simultane vertaling in het Duits, Engels, Frans en Spaans is gepland. Vrijdag 26 maart organiseren we een markt in de Augarten van Graz, met een veelvoud aan zaaigoed-, informatie-, presentatie- en verkoopstands, tentoonstellingen,

Extensieve geitenhouderij op de heuvel Zinzine in de coöperatie van Limans in de Provence

armd sociaal leven in hun beroepstak. Maar wij blijven natuurlijk niet hangen in dit geklaag; dat blijkt ook wel uit het taai verzet tegen deze maatregelen. We hebben uiteindelijk geen andere keus dan zo snel mogelijk deze trend van totale en totalitaire

workshops, muziek en culinaire bijzonderheden. Met "toekomst zaaien"-acties willen we het thema zaai-goed onder de publieke aandacht brengen. De Compagnie MaiMun zal met straattheater opstellen ook een bijdrage leveren. Zaterdagmiddag wordt de bijeenkomst afgesloten met een excur-

sie naar een biologische boerderij en naar een kleine zaai-goedproducent in de buurt van Graz.
Heike Schiebeck

Het volledige programma, meer informatie en een aanmeldingsformulier vindt u onder www.liberate-diversity-graz2010.org of bij Longo mai.

Frankrijk

Reclaim the fields!

Van 30 september tot 4 oktober vond in Zuid-Frankrijk op de boerderij van "Cravirola" bij Minerve de eerste grote bijeenkomst plaats van "Reclaim the fields". Uit alle hoeken van Europa, van Zweden tot Spanje en van Bretagne tot Hongarije, kwamen 350 mensen hier naar toe. Ook uit de Longo mai-coöperaties begaven enkele mensen zich op weg.

"Reclaim the Fields" is een jonge politieke beweging van mensen die in Europa

landbouwgrond opelsen voor gemeenschappelijke en alternatieve vormen van kleinschalige landbouw. De combinatie van politiek engagement met de wil duurzame landbouw te bedrijven, heeft ons erg verrast en verheugd, omdat daarin een bepaalde parallel te zien is met het leven in onze coöperaties.

Veel deelnemers hebben contacten met de wereldwijde beweging La Via Campesina, anderen zijn verbonden aan de Jardin de Charotons, een vorm van gemeenschapstuinen. Sommige deelnemers hebben zelf een kleine boerderij, anderen zijn student of op zoek naar groepsprojecten. Het kamp werd geheel door de deelnemers zelf gerund. Elke morgen werd besproken hoe de dag gevuld zou worden. Welke workshops vinden waar plaats, wie doet de ontvangst, wie staat er bij de

informatietafel, wie kookt, wast af, maakt de composttoiletten schoon... Het heen en weer rijden naar het station werd door deelnemers met auto's gedaan, vrijwillige vertalers liepen overal rond, technici, koks en organisatietalenten meldden zich spontaan.

Workshops

De thema's van de workshops liepen in elkaar over: opleiding, beschikbaarheid van land, financiering, juridische vormen voor collectieve projecten, voedselsoevereiniteit... Als voorbereiding op de klimaatop in Kopenhagen oefenden we geweldloze acties. Mensen uit bestaande collectieve projecten stelden zich voor, waaronder Longo mai en de gastheren van Cravirola, die vooral leven van de zuivelproducten van hun geiten en koelen en de boerderijcamping. In de workshop over veeteelt vertelde Remo uit de Longo mai-coöperatie Grange neuve over het verzet tegen de gedwongen vaccinaties van schapen, geiten en koeien tegen de blauw-

tong. In de workshop over zaai-goed informeerde Jürgen van Hof Ulenkrug over de geplande veranderingen in de Europese zaai-goedwetgeving, die de macht van de zaai-goedconcerns nog zal versterken. De campagne "Toekomst zaaien - diversiteit oogsten" (zie Nieuws uit Longo mai, nr. 102) vond veel weerklank. 's Middags vond er een zeer levendige zaai-goedbeurs plaats met zaai-goed van de Longo mai-coöperaties Mas de Granier en Hof Ulenkrug. Ook uit België, Frankrijk, Zweden en Spanje hadden mensen

zaden meegebracht. Dat zelfs ruilen of weggeven van zaai-goed volgens de nieuwste wetsvoorstellen illegaal zijn kan, wisten de meeste deelnemers niet.

Geen speculatie

Het kamp eindigde met de vorming van meerdere werkgroepen rond de belangrijkste thema's. Deelnemers uit Hongarije stelden voor de volgende bijeenkomst in Hongarije te houden. Daar schieten de grondprijzen nu omhoog, omdat vanaf 1 januari ook buitenlandse ondernemingen het recht hebben gekregen grond

te kopen.

Na afloop van het kamp bezetten 80 mensen als aanzet voor de toekomst in Montpellier vreedzaam de ingang van het kantoor van de SAFER (Franse instantie voor de controle op de aan- en verkoop van landbouwgrond). Ze eisten dat de SAFER, om haar eigenlijke opdracht goed uit te voeren, meer moet doen om grondspeculatie te voorkomen. Jonge mensen in Europa moeten de kans krijgen zich onder aanvaardbare voorwaarden als boer en boerin te vestigen.

Ieke Dekker

Olijven plukken in de Provence

De oogst van olijven in de omgeving van onze coöperatie in Limans was buitengewoon groot. Bevreemde boeren vroegen ons mee te helpen bij de oogst. Ons loon: olijfolie van een uitstekende kwaliteit.

Roemenië

Op bezoek in Transsylvanië

In het vorige nummer van het Nieuws uit Longo mai, stelde Jochen uit Roemenië het project in Hosman voor. Hieronder volgt een reisverslag van Herma van Hof Ulenkrug, die er een kijkje ging nemen.

Eind december was het eindelijk zover. Met Jean-Claude hadden we deze reis door Oost-Europa al langer gepland. Via een omweg door de Oekraïne, waar we in Transkarpatië de nieuwe boerderij Zeleniy Hay bewonderden, reden we naar Roemenië. Hier woont Jochen, die weliswaar niet zo lang als Jean-Claude in Longo mai leefde, maar die zich net zoals hij in brede zin met ons verbonden voelt. Als je door Polen, Slowakije, Oekraïne, Roemenië, Hongarije en Oostenrijk rijdt, voel je iets van de eeuwenlange, gemeenschappelijke geschiedenis. Aan beide kanten van de grenzen zie je dezelfde soorten huizen, bewoond door Roemenen, Hongaren, Zevenburgse Saksen, Roma. Kerken van verschillende christelijke geloofsrichtingen staan open, synagogen, voor zover ze er nog staan,

worden voor andere doeleinden gebruikt. Het Joodse leven werd hier vernietigd met de omzetting van de "Endlösung" door Roemeense en Hongaarse fascistische. Aan de rand van Hosman, waar Gabi en Jochen met hun zonen Aaron en Noah leven, is de straat vol met kinderen, vrouwen en mannen in de traditionele dracht van de Roma. Zo veelkleurig hun kleding is, zo veel verschillende stammen hebben ze, die wij eenvoudigweg onder "Roma" samenvatten. Zelf noemen ze zich Kalderas, Caramidari, Rudari, Gabor, Aurari, Dsjambasj, Vatrash... Twee van hen, Luiza en Domi, zijn bevriend met Gabi en Jochen, sinds die zich een paar jaar geleden vestigden in Hosman in het Halbachtal, 30 km van Sibiu, de hoofdstad van Transsylvanië. Samen leiden ze de vereniging

Hosman durabil, die zich inzet voor een duurzame ontwikkeling in het dorp en in de streek. We worden hartelijk ontvangen door alle vier. Gabi en Jochen bereiden de gemeenschappelijke maaltijd voor. Tijdens het lekkere eten luisteren we naar de verhalen over hun activiteiten, de gelukkige momenten en de duizenden hindernissen. We lachen veel, kleine catastrofes worden gerelativeerd. Volgens het plan voor de subsidies zou het grote gemeenschappelijke project, de molen, al klaar moeten zijn, de twee maalinstallaties zouden moeten draaien. De eerste, de maïsmolen is klaar, de mensen uit het dorp malen er hun maïs voor de polenta. Maar nu is de restaurateur weg. Jean-Claude grijpt naar de telefoon en belt met drie mecaniciens uit Longo mai, die bekend staan

Hosman, december 2009: de schuur achter de oude molen in opbouw. De doorgang geeft uitzicht op de moestuin en de kleine graanakker.

om hun gouden handen. Ze beraadslagen... De volgende dag bekijken we de molen, de smederij en de toekomstige bakkerij. De bakkerij is naar EU-norm ingericht en betegeld, de oven staat klaar. De kneedmachine, de etagères en tafels van edelstaal ontbreken nog. Zijn die er eenmaal, dan kan het geheel door de controle en kan Luiza met het bakken beginnen. Dat deed ze vroeger ook al, de mensen uit het dorp en uit Sibiu kwamen er extra voor. Maar sinds Roemenië lid van de EU is, gelden ook hier de vaak absurde voorschriften. Er waren mensen die Luiza wilden aangeven. Dus hield ze er een tijdje mee op en stak al haar energie in de opbouw van de molen, de bakkerij en in een geitenkudde. Samen met Gabi maakte ze geitenkaas, die net zoals het brood veel liefhebbers aantrok. En ook weer veel jaloesheid. Met spijt verkochten ze de geiten weer. Alle kracht en inspanning wordt nu aan de molen en de bakkerij gewijd. De bijbehorende

schuur wordt gedeeltelijk gebruikt voor culturele evenementen, die ze organiseren met vrienden en artiesten uit de streek, uit Boekarest en uit Berlijn. Achter de molen ligt een moestuin en een kleine akker voor graanverbouw. We zijn onder de indruk van hun moed, hun innovatieve geest en hun vrolijkheid. Jochen rijdt ons naar Sibiu, waar we het mooi gerestaureerde stadscentrum bekijken, met een herkenningsslachje de slagzin "No border – no nation" op een huismuur ontdekken en een goed ingerichte, tweetalige boekhandel binnenlopen. Ik verlies me tussen de boeken, Jean-Claude interesseert zich voor de niet gerestaureerde stadsdelen en Jochen gaat naar het stadskantoor. Op de terugreis zien we de tweeduizend meter hoge toppen van de Karpaten verrijzen achter de heuvels waar de schaapskuddes weiden. Het bezoek was kort, het afscheid zwaar, de zin om terug te komen groot. Herma Ebinger

Vrienden stellen hun project voor:

Nieuws uit Malhaussette

In de Franse Cévennes in de gemeente St. Martin de Lansuscle (Lozère) ligt een geitenboerderij met 31 ha weiden, bos en heide, een schuur, een oud huis, een melkstal, een geitenstal en een kleine brievenbus. De boerderij kijkt uit over een vallei met tamme kastanjes.

De geiten staan het hele jaar op stal en worden met krachtvoer gestimuleerd om de maximale hoeveelheid melk te produceren. Via de kaasmakerij die enkele kilometer verderop ligt, wordt dit witte goud in vorm van verse geitenkaas verkocht op de markt en bij de plaatselijke kruideniers. De geiten zijn in de afgelopen dertig jaar in de streek beroemd geworden en kregen de bijnaam "Rolls Royces de Lozère". Er zijn genoeg geitenkaasliefhebbers in de streek die er jaloers op zijn, zoveel melk produceren ze. Zo zien ze er ook uit, ze hebben een uier zo groot als een baal stro, niet erg praktisch om te voetballen. Hun geitenvader, overtuigd door zijn vrouw dat hij met pensioen kan gaan, zette de

boerderij een jaar geleden te koop. Vanaf dat moment spelen wij een rol in deze geschiedenis. We kennen elkaar sinds een aantal jaren, hebben zin samen op het land te werken en ontdekten deze wondermooie plaats op de bergpas van Malhaussette. Het was liefde op het eerste gezicht. Tijd dus om naar financiële middelen te zoeken. We sloten een overeenkomst met de Franse vereniging Terre de Lien, die het land en de gebouwen kocht om het domein daarna aan ons te verpachten voor 99 jaar. Niet slecht. Dat geeft lucht genoeg om het project te kunnen laten bloeien. Nu is er nog geld nodig voor landbouwmachines, de kudde en voor het inrichten van de toekomstige kaasmakerij op de boerderij en de renovatie van het woonhuis. Het collectief Malhaussette is een mooi project, dat we graag met onze hele vriendenkring willen delen. Sinds jaren zochten we naar mogelijkheden om van de individuele logica weg te komen, van het profijt denken en van de verstikking in de stad. We bezochten andere groepen, zo ook de Longo maï-coöperaties, en belandden uiteindelijk op dit plekje in de Lozère, waar nieuwe avonturen op ons wachten. Sinds 18 december zijn we bij ons thuis. In afwach-

ting van de renovatie van het woonhuis hebben we een klein kampelement opgeslagen met joerten, midden tussen

De schuur op de boerderij van Malhaussette

de kastanjabomen, die ook hout leveren voor het vuur. Natuurlijk willen we het bedrijf niet zo leiden als de vorige eigenaar, we willen landbouw en veeteelt op een ecologische manier bedrijven. Rond de vlammen komen de ideeën: "We moeten een kaasmakerij naast de melkstal bouwen, langzaam omschakelen naar een biologische, kleinschalige productie, ruilhandel met de burendoen, bouwen, renoveren, verplaatsen, veranderen, aanpassen, scheppen, geven, proberen, proeven, oogsten, draaien..." Als we deze woorden uitspreken, horen we in de verte al de motorzaag, de kruiwagen die piept, het lachen, en de geiten die zingen, gelukkig in de wetenschap dat ze binnenkort de wei in kunnen en alleen in het seizoen melk hoeven te leveren. Een dank aan allen die meegeholpen hebben dit nieuwe project te verwezenlijken.

Irma en Charlotte

Duitsland

Prijsuitreiking

Een volle zaal in het kasteel van Schwerin, de zetel van regering en parlement van Mecklenburg-Vorpommern op 4 november 2009.

Onze boerderij Hof Ulenkrug krijgt een van de vier "milieuprijzen Mecklenburg-Vorpommern 2009" voor de realisatie van het energieproject, waarmee we de laatste drie jaar bezig waren. De prijs wordt uitgereikt door de Noordduitse Stichting voor Milieu en Ontwikkeling. Dankzij de ondersteuning van deze stichting en veel vrienden in binnen- en buitenland konden we met onze boerderij geheel omschakelen naar duurzame energiebronnen. De premier van de deelstaat looft alle vier de prijswinnaars onder andere ook

voor hun vrijwillige inzet. We zijn blij met deze publieke erkenning. Maar gezien de toestand in de wereld voelen wij ons vaak ook als een Don Quichote. Bossen worden gerooid, de auto-industrie gestimuleerd, de wapenindustrie groeit, drinkwater wordt door de industriële landbouw verpest – deze lijst kan tot in het oneindige worden aangevuld. Kan een kleine boerderij midden in een gebied van enorme monoculturen en bio-industrie eigenlijk wel ecologisch zijn? De controle voor biologische bedrijven zegt ja,

de mens heeft zijn twijfels. Onze fotovoltaïk installatie produceert meer stroom dan we gebruiken – de stroomproducenten speculeren op het bouwen van meer kerncentrales. Dat kan een mens zo af en toe moedeloos maken. Hoewel – twintig jaar geleden, op dezelfde dag als de prijsuitreiking, op 4 november 1989 – kwamen meer dan 500.000 mensen op de Alexanderplatz in Berlijn bij elkaar. Ook zij werden door velen als Don Quichote's erfgenamen gezien. Maar hun "Quichoterie" had grote veranderingen tot gevolg. De herinnering daaraan geeft hoop en moed om vol te houden.

Herma Ebinger

de mens heeft zijn twijfels. Onze fotovoltaïk installatie produceert meer stroom dan we gebruiken – de stroomproducenten speculeren op het bouwen van meer kerncentrales. Dat kan een mens zo af en toe moedeloos maken. Hoewel – twintig jaar geleden, op dezelfde dag als de prijsuitreiking, op 4 november 1989 – kwamen meer dan 500.000 mensen op de Alexanderplatz in Berlijn bij elkaar. Ook zij werden door velen als Don Quichote's erfgenamen gezien. Maar hun "Quichoterie" had grote veranderingen tot gevolg. De herinnering daaraan geeft hoop en moed om vol te houden. Sinds 18 december zijn we bij ons thuis. In afwach-

Houthakkerscamp in Mecklenburg

Meer dan 30 mensen kwamen in januari op Hof Ulenkrug om 350 m³ brandhout te hakken, splijten en transporteren.

Ook Bella en Galina, de twee werkpaarden, hielpen mee bij het houttransport.

Sindbad de ezel bracht elke middag een warme soep naar het bos.

Le Montois, Zwitserland

Voetbal en politiek

Het dorp Undervelier in de Zwitserse Jura telt 300 zielen. Sinds begin 2009 zetelt er een nieuwe gemeenteraad die vastbesloten is een ander beleid te voeren. Sportieve ambities zijn dat, aangezien vier mannelijke leden lid zijn van de 5de Liga-club FC Haute Sorne en een vrouwelijk lid getrouwd is met de doelman van deze club. Dat alles heeft iets met ons te maken, omdat de Longo maï coöperatie Le Montois in Undervelier ligt en omdat ik met mijn 47 jaar de oudste in de gemeenteraad ben. In de voetbalclub ben ik ook als dienstoudste actief, maar dat terzijde - het is beter te zwijgen over de sportieve prestaties.

Maar nu eerst een paar regels over onze coöperatie Le Montois. In de winter hebben we meer tijd voor maatschappelijke, politieke en sociale activiteiten. Denise en Bernhard zetten zich in voor lokale landbouwpolitieke initiatieven.

Ze zijn lid van de vereniging voor lokale productie en afzet "Saveurs de Saisons", organiseren de biologische markt in Salgnelégier en zijn actief in het comité tegen de bouw van een enorme ethanolafabriek in Delémont, die rietsuiker uit Brazilië wil importeren. Wat een stompzinig idee: elke volle benzinetank agrodiesel komt overeen met de jaarlijkse hoeveelheid graan die een mens nodig heeft.

Caroline zet zich in bij het Sans-Papier comité in Delémont en studeert tegelijkertijd hedendaagse geschiedenis en filosofie in Freiburg. Raymond is in het kader van het Europese Burgerforum en het Platform voor een sociaal duurzame landbouw bezig de tienjarige herdenking van de pogrom in El Ejido, Andalusië, publiek te maken. En juist op dit moment worden we opgeschrikt door de verschrikkelijke jacht op Afrikanen in Rosarno, Zuid-Italië. Daarnaast organiseert hij de deel-

name van de regionale wolvereniging "Laines d'ici" aan een internationale woltentoonstelling in Rambouillet bij Parijs. De jonge Steffi, die tot voor kort nog onderwijzeres in Zurich was, brengt haar generatie antikernenergie activisten naar de boerderij en verrast ons elke keer weer met spontane acties. Zodra de zon een beetje hoger staat en de sneeuw gesmolten is, is er buiten weer meer te doen. Van april tot oktober zullen twee vervangende dienstplichtigen ons bij de talrijke veld- en stalbezigheden helpen.

Jonge gemeenteraad

Een grotere verandering dan bij ons op de boerderij vond in de gemeenteraad van Undervelier plaats. Het grootste verschil met het verleden ligt in de leeftijd en de veelzijdigheid van de groep. De burgemeester is een 37-jarige ondernemer, mijn andere collega's zijn tussen de 26 en 28 jaar oud en werken als schoonheidsspecialiste, boer of slager. Drie van de vijf hebben kleine kinderen en dragen zo bij aan de daling van de gemiddelde leeftijd in het dorp. Undervelier leed in de laatste jaren, net als vele andere gemeenten, aan een afname en vergrijzing van de bevolking. Ook met de economische ontwikkeling is het slecht

gesteld. De dorpswinkel en het postkantoor sloten enkele jaren geleden, meerdere kleine machinefabrieken verhuisden. De uitgaven van de gemeente bleven gelijk, maar de belastingsinkomsten daalden in een hoog tempo.

Uit de impasse

De schuldenberg van de gemeente groeide. De financiële situatie dreigde in een impasse te komen die had kunnen eindigen met een soort voogdij-schap van het kanton. Een eerste succes konden we hier boeken met de nieuwe gemeenteraad. Na meerdere onderhandelingen beloofde het kanton een extra steun van 170.000 Franken uit een reservfonds voor arme gemeente. Voor de eerste keer sinds jaren konden we bij de gemeenteraadszitting een min of meer evenwichtig budget presenteren. Ook andere projecten zagen een succesvolle start. Mijn hoofdpoging was ervoor te zorgen dat onze dorpschool open blijft. Ze dreigde slachtoffer te worden van de bezuinigingen van de kantonale regering. Door talloze gesprekken tussen onze buurgemeente, de nieuwe oudervereniging, de schoolcommissie en het kanton, konden we dat nu verhinderen. Sinds lange tijd vond op 26 september weer een dorpsfeest plaats, dat een enorm succes werd. Meer

Voor jong en oud was het dorpsfeest in Undervelier een grote attractie.

dan 700 mensen bezochten het feest, de organisatoren kwamen uit de alle hoeken: de voetbalclub, de schietvereniging en Longo maï. In samenwerking met een milieuvakbureau werd afgelopen herfst met meerdere schoolklassen uit zowel onze Franssprekende streek als de Duitssprekende, een overwoekerd, steil stuk gemeentegrond gerooid en omheind, om een beschermingsgebied voor bedreigde insecten te

maken. Ondanks enkele nadelen van de ligging van Undervelier - de aansluiting op het openbare vervoer is erg beperkt - heeft het dorp volgens ons enkele troeven in de hand om mensen die een goede levenskwaliteit zoeken, aan te trekken. Of met het groeien van de bevolking ook een verandering in de sportieve ambities van de voetbalclub zal ontstaan, moet worden afgewacht.

Claude Braun

Les Magnans, Frankrijk

Vakantie anders

Komende zomer staan twee verschillende cursussen in het vakantiedorp Les Magnans in de Provence op het programma.

Van 3 tot 7 juli staat het dorp open voor iedereen die zich in de beeldende kunst wil verdiepen. Het onzichtbare van een innerlijke sensibilliteit zichtbaar maken, betekent ingaan op een artistiek scheppingsproces: het leren omgaan met materiaal en techniek, het kiezen, uitproberen en afstemmen op het gebied van verven (kleur), tekenen (lijnen) of modelleren (volume, beweging). Drie kunstenaressen zullen u op uw ontdekkingsreis adviezen geven en begeleiden. De drie hebben zeer verschillende uitgangspunten en leggen andere accenten. In deze zin belooft de uitwisseling en het gemeenschappelijke werken veelzijdig en verrijkend te worden. De week daarna, van 8 tot 18 juli 2010 zullen de celliste Véronique Marin en de violist Pierre-Olivier Queras weer een cursus

kamermuziek leiden. Na de positieve ervaringen van de cursus afgelopen zomer (zie Nieuws uit Longo maï, nr. 102) willen we het nu nog beter doen. Om genoeg tijd te hebben de stukken in te studeren en tegelijkertijd van de zonnige Provence te genieten, zal de cursus deze keer tien dagen duren. Elk instrument is welkom, privé-lessen worden echter niet gegeven. Doel is kamermuziek van verschillende componisten uit verschillende periodes samen te repeteren en aan het einde voor publiek op te voeren.

Lützi Sievers
Elke Furet

Aanmelding bij:
Association Longo maï,
Les Saisons
F-04300 Pierrerue
00 33 492 75 18 86
les.saisons@longomai.org
website : auxsaisons.free.fr

Na de cursus kamermuziek vorig jaar zomer, vond er een concert plaats in Forcalquier.